

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Società Italiana degli Autori ed Editori (S.I.A.E.)

Strona pozwana: Soundreef Ltd

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywę 2014/26/UE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie ustawie krajowej, która zastrzega dostęp do rynku zarządzania prawami autorskimi lub w każdym razie udzielanie licencji użytkownikom jedynie na rzecz podmiotów określonych, zgodnie z definicją zawartą we wspomnianej dyrektywie, jako organizacje zbiorowego zarządzania, wyłączając podmioty określone jako niezależne podmioty zarządzające, utworzone zarówno w tym państwie, jak i w innych państwach członkowskich?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/26/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych do korzystania online na rynku wewnętrznym (Dz.U. 2014, L 84, s. 72).

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 3 października 2018 r. w sprawie T-313/
17, Wajos GmbH / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu
12 grudnia 2018 r. przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej**

(Sprawa C-783/18 P)

(2019/C 112/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: Wajos GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku
- obciążenie Wajos GmbH kosztami poniesionymi przez EUIPO.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżony wyrok narusza zdaniem EUIPO art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾. Sąd przy ocenie charakteru odróżniającego spornego znaku towarowego zastosował błędne przesłanki badania, pominiął zbadanie istotnych kryteriów i ponadto oparł się na błędnych kryteriach badania.

Zaskarżony wyrok narusza poza tym art. 36 i art. 56 ust. 1 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, gdyż nie pozwala on ani wnoszącemu odwołanie, ani Trybunałowi na zrozumienie, z jakich powodów Sąd dokonał ustalenia, istotnego dla sentencji wyroku, że sporny znak towarowy cechuje się postacią o „wyjątkowym charakterze w świetle zwyczajów panujących w rozpatrywanym sektorze”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).